

Regele dansează

(Costin Popa – 27 februarie 2015)

Parfum de creativitate și excelență în sala din str. General Berthelot, la concertul Orchestrei de Cameră Radio, într-o serată de baroc francez, desfășurată sub genericul „Le Roi danse”.

Artizanalul principal a fost tânărul și foarte apreciatul dirijor Gabriel Bebeșelea, care a conceput personal concertul, în spiritul comemorării a 300 de ani de la moartea celui care a fost supranumit „Regele Soare”, Ludovic al XIV-lea al Franței, împrumutând titlul „Le Roi danse” de la pelicula regizorului belgian Gérard Corbiau, o producție de acum aproape 15 ani.

Compozitorul, instrumentistul, dansatorul Jean-Baptiste Lully, stăpânul muzical al Curții Franței din vremea regelui Louis „Soleil” și organistul, clavecinistul, compozitorul François Couperin („Le Grand”), contemporan lui, au fost personalitățile către care Gabriel Bebeșelea și-a îndreptat atenția în structurarea programului, 15 piese în marea majoritate de Lully, uverturi, extrase de balet, arii pentru soprană, suite.

Așadar, pasaje din „Armida” („Passacaille” și Suită, ariile „Le perfide Renaud me fuit”, „Enfin, il est en ma puissance”), baletele „des Nations” (aria „Di rigori armato il seno”), „de la Nuit” (Uvertura și „Le Roi représentant le Soleil levant”) și „des Amours déguisés” (aria „Ah, Rinaldo, e dove sei?”), apoi „La grotte de Versailles”, „Le Bourgeois gentilhomme” („Marche pour la Cérémonie des Turcs”), „Les folies d’Espagne”, alături de „Idylle sur la Paix” (arii pentru „Madame la Dauphine”). S-au adăugat „La Sultanne”, „Les Nations” și „L’apothéose de Lully” de Couperin.

Multe piese au fost în primă audiție absolută în România. Printre ele, ciaccona pentru soprană „Di rigori armato il seno” din „Baletul națiunilor” de Lully scris pentru „Burghezul gentilom” de Molière și ale cărei slove i-au servit după aproape două secole și jumătate lui Hugo von Hofmannstahl, libretistul lui Richard Strauss pentru opera „Cavalerul rozelor”, în celebra arie de tenor a Cântărețului italian.

În desăvârșirea ambițiosului său demers, dirijorul a depus o activitate de uriașă complexitate muzicologică, de cercetare, identificare a manuscriselor și facsimilelor, transcriere în limbaj scriptic modern, orchestrare pentru ansamblu cameral, ce a inclus și câteva instrumente originale. O muncă asiduă care s-a întins pe parcursul a doi ani și ale cărei rezultate au încântat publicul.

Bebeșelea a forjat Orchestra de Cameră Radio în perceperea și redarea stilului baroc cu omogenitate de abordare, cu sonorități transparente, articulare solidă, atacuri aproape ideale, într-o lectură aerisită, însă nuanțată, plină de energie lăuntrică. Evidențieri ale calității viorilor, corzilor grave, suflătorilor au venit cu prisosință pe tot parcursul.

Dirijorul a fost un inspirator de clasă, cu gestică elegantă, „de salon regal”, precisă, riguroasă, cu atente și minuțioase direcționări către expresivitate, către relaționarea între partidele orchestrale. Un creator exemplar.

Gabriel Bebeșelea și
Rodica Vică

Este momentul de a sublinia prestația sopranei Rodica Vică, solista concertului, a cărei apetență pentru scriitura barocă a fost în repetate rânduri remarcată. Tânăra artistă a cântat cu implicare, sunet pur și diafan, a dezvoltat frazări impecabile, culori și ornamentică delicată într-o varietate de atitudini, de la lamentări la redarea puterii dragostei, de la furie la disperare. O minunată Armida.

La pasiv, infimesimalele accidente punctuale la unii instrumentiști sau ușoarele distonări în vocalizarea ariei „Enfin, il est en ma puissance” au trecut aproape neobservate, neștirbind splendoarea întregului.

Orchestra de Cameră Radio, Gabriel Bebeșelea și Rodica Vică au recreat atmosfera cuceritoare a epocii, în fața unui public specializat și entuziast. „Idylle sur la Paix” s-a și bisat. Absenții au avut ce regreta.

Mă gândesc că buna experiență a serii Lully-Couperin ar putea conduce la includerea în programe a unor opere baroce în concert la Sala Radio și, de ce nu, chiar „semi-staged”. Gabriel Bebeșelea și Orchestra de Cameră au demonstrat largi capacități în acest domeniu. La fel a făcut-o și Rodica Vică, absolventă a Universității Naționale de Muzică din București, pepinieră de talente cu minunați instructori. (Nu pot să-mi șterg din memorie o remarcabilă producție studentască de acum patru ani a operei „Alcina” de Haendel.)

Mai mult, Orchestra de Cameră Radio, dirijorul ei, au prezentat o carte de vizită care i-a arătat competitiv pentru o viitoare prezență în Festivalul Internațional George Enescu, alături de formații europene galonate, în seria „By midnight”, mult gustată de public. Pentru ediția 2015 e cam târziu. Dar anul 2017 îi așteaptă.